तान् पश्यन् सैन्यमध्यस्थो राजा स्वजनसंवृतः। दुर्योधनोऽब्रवीत्कर्णं प्रहृष्टः प्रहसन्निव।

॥ दुर्योधन उवाच ॥ पश्य राधेय पाञ्चालान् प्रणुन्नान् द्रोणसायकैः। सिंहेनेव मृगान् वन्यान् त्रासितान् दृढधन्विना। ९२

नैते जातु पुनर्युद्धमीहेयुरिति मे मतिः। यथातु भग्ना द्रोणेन वातेनेव महाद्रुमाः।

अर्द्यमानाः शरैरेतैरुक्मपुङ्खैर्महात्मना। यथानैकेन गच्छन्ति घूर्णमानास्ततस्ततः।

संनिरुद्धाश्च कौरव्यैर्द्रोणेन च महात्मना। एतेऽन्ये मण्डलीभूताः पावकेनेव कुञ्जराः।

भ्रमरैरिव चाविष्टा द्रोणस्य निशितैः शरैः। अन्योऽन्यं समलीयन्त पलायनपरायणाः।

एष भीमो महाक्रोधी हीनः पाण्डवसृञ्जयैः। मदीयैरावृतो योधैः कर्णं नन्दयतीव मां। ९३

व्यक्तं द्रोणमयं लोकमद्य पश्यति दुर्मतिः। निराशो जीविताच्चूनमद्य राज्याच्च पाण्डवः।

॥ कर्ण उवाच ॥ नैव जातु महाबाहुर्जीवन्नाहवमुत्सृजेत्। न चेमान् पुरुषव्याघ्र सिंहनादान् सहिष्यति।

न चापि पाण्डवा युद्धे मज्जेरन्निति मे मतिः। शूराश्च बलवन्तश्च कृतास्त्रा युद्धदुर्मदाः।

विषाग्निद्यूतसंक्लेशान् वनवासञ्च पाण्डवाः। स्मरमाणा न हास्यन्ति संग्राममिति मे मतिः।

निवृत्तो हि महाबाहुरमितौजा वृकोदरः। वरान् वरान् हि कौन्तेयो रथोदारान् हनिष्यति। ९४०

असिना धनुषा शक्त्या हयैर्नागैर्नरैरथैः। आयसेन च दण्डेन व्रातान् व्रातान् हनिष्यति।

तमेनमन्ववर्त्तन्त सात्यकिप्रमुखा रथाः। पाञ्चालाः केकया मत्स्याः पाण्डवाश्च विशेषतः।

शूराश्च बलवन्तश्च विक्रान्ताश्च महारथाः। विशेषतश्च भीमेन संरब्धेनाभिचोदिताः।

ते द्रोणमभिवर्त्तन्तः सर्वतः कुरुपुङ्गवाः। वृकोदरं परीप्सन्तः सूर्यमभ्रगणा इव।

एकायनगता ह्येते पीडयेयुर्यतव्रतं। अरक्ष्यमाणं शलभा यथा दीपं सुमूर्षवः। ९४५

असंशयं कृतास्त्राश्च पर्याप्ताश्चापि वारणे। अतिभारमहं मन्ये भारद्वाजे समाहितं।

ते शीघ्रमनुगच्छामो यत्र द्रोणो व्यवस्थितः। कोका इव महानागं मा वै हन्युर्यतव्रतं।

॥ सञ्जय उवाच ॥ राधेयस्य वचः श्रुत्वा राजा दुर्योधनस्ततः। भ्रातृभिः सहितो राजन् प्रायाद्द्रोणरथं प्रति।

तत्र रावो महानासीदेकं द्रोणं जिघांसतां। पाण्डवानां निवृत्तानां नानावर्णैर्हयोत्तमैः।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि द्रोणयुद्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वेषामेव मे ब्रूहि रथचिह्नानि सञ्जय। यद्द्रोणमभ्यवर्त्तन्त क्रुद्धा भीमपुरोगमाः। ९५०

॥ सञ्जय उवाच ॥ ऋष्यवर्णैर्हयैर्दृष्ट्वा व्यायच्छन्त वृकोदरं। रजताश्वस्ततः शूरः सैनेयः संन्यवर्त्तत।

सारङ्गैश्च युधामन्युरुह्यमानो हयोत्तमैः। पर्यवर्त्तत दुर्द्धर्षः क्रुद्धो द्रोणरथं प्रति।

पारावतसवर्णैस्तु हेमभाण्डैर्महाजवैः। पाञ्चालराजस्य सुतो धृष्टद्युम्नो न्यवर्त्तत।

पितरन्तु परिप्रेप्सुः क्षत्रधर्मा यतव्रतः। सिद्धिञ्चास्य परां काङ्क्षन् शोणाश्वः संन्यवर्त्तत।

पद्मपत्रनिभांश्चाश्वान् मल्लिकाक्षान् स्वलङ्कृतान्। शैखण्डिः क्षत्रदेवस्तु स्वयं संत्वरयन् ययौ। ९५५

दर्शनीयास्तु काम्बोजाः शुकपत्रपरिच्छदाः। वहन्तो नकुलं शीघ्रं तावकानभिदुद्रुवुः।